

Putyin az új Hitler? (1. rész)

2024 szeptember 15. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A mai, modern fasizmus egyik f? jellemz?je épp az, hogy másokat nevez fasisztának.

A nemzetközi média és a mögötte álló progresszív értelmiségi-politikai körök rendszeresen fasisztának nevezik, Hitlerhez hasonlítják Putyint. Nyilván ennek els?sorban kommunikációs célja van: minél jobban démonizálni az

orosz vezet?t. És rajta keresztül tulajdonképpen egész Oroszországot. De nézzük meg, milyen valós alapja lehet annak, ha párhuzamokat vonunk Putyin és Hitler, a mai Oroszország és a két világháború közti náci Németország között. Újra egy totalitárius diktatúra réme fenyegeti Európát? Félnünk kell?

Egy fontos kérdéssel kezdjük: egyáltalán, mi is az a fasizmus?

És ha erre a kérdésre a közbeszédben keressük a választ, a médiában elterjedt narratívákra hallgatunk, akkor gyakorlatilag mindenki fasiszta, aki bármiben is megkérd?jelezi az uralkodó progresszív narratívát.

Azaz: fasiszta, aki szerint a házasság férfi és n? között köttetik, a család pedig apából, anyából és gyerekekb?l áll. Fasiszta, aki szerint egy ember nemi hovatartozását a biológia dönti el, és az egy adottság, nem pedig valamilyen társadalmi konstrukció, és szabadon eldönthet? vagy változtatható lenne.

S?t, aki szerint nemhogy biológiai, hanem – horribile dictu – az isteni teremtésb?l fakadó adottság, az már nem pusztán csak fasiszta, hanem annak egy halmozottan b?nös fajtája: klerikálfasiszta.

De fasiszta az is, aki szerint nem kellene egy országnak szabadon, nyakló nélkül, ellen?rizetlenül beengednie több százezer, idegen kultúrájú, az adott ország társadalmi normáihoz alkalmazkodni nem tudó és nem akaró bevándorlót. Fasiszta továbbá az, aki szerint egy munkahelyre vagy oktatási intézménybe történ? felvételnél az illet? teljesítménye, képességei kellene, hogy döntsenek, nem pedig az, ha az illet? valamilyen áldozati csoporthoz tartozik, tehát színes b?r?, meleg, muszlim vagy n?. Még nagyobb fasiszta, aki simán csak az amerikai statisztikai hivatal adatait idézi, miszerint a feketék a lakosság körülbelül 14 százalékát teszik ki, míg az er?szakos b?ncselekmények 36 százalékát ?k követik el. Tehát számarányukhoz képest közel háromszorosan felülreprezentáltak.

Ezt a tényszer? adatot közölni maga a megtestesült fasizmus. Ami akár behelyettesíthet? a rasszizmussal is; ez a két szó ugyanis gyakorlatilag csereszabatos. Egyformán használhatók szitokszóként bárkire, akinek a véleményét diszkreditálni akarják, akit ki akarnak zárni a diskurzusból, akit?l a progresszió felkent pápái, a balos aktivisták és celebek megvonják a megszólalás jogát.

Ja, és persze fasiszta mindenki, aki bármilyen jobboldali pártra mer szavazni. És mindez, amit most felsoroltam, cinikus és vicces – de egyáltalán nem vicc. A mai értelmiségi diskurzus tényleg fasisztának tekint mindenkit, aki Lenint?l egy kicsit is jobbra áll.

Oké, persze, nem volt ez nagyon másként a régebbi értelmiségi diskurzusnál sem. Annyiban volt szofisztikáltabb, hogy listákat készítettek, pontokba szedve sorolták fel Umberto Ecótól kezdve Emilio Gentile-en, Lukács Györgyön és Lawrence Britten keresztül Jason Stanley-ig a fasizmus különböz? jellemz?it. Olyanokat, mint a hagyományok tisztelete, a törvényre és rendre való igény, a család fontossága, az Istenben való hit, a határok védelme és hasonlók. Gyilkos gondolatok ezek, igazi fasizmus, na, egyértelm?, hogy minden jobboldali, konzervatív, patrióta gondolkodású ember csakis fasiszta lehet – hát, íme, bizonyítják a listák is! Kicsit körkörös érvelés, de ahogy Vájszát, a Bhagavad Gita szerz?jét (Krisna mondta, és ezért feltétlenül igaz, hiszen Krisna mondta), úgy a progresszíveket se zavarta soha az ilyesmi.

No de akkor tényleg legyünk komolyak! A fasizmusnak tényleg vannak jellemz?i, valós definíciói. A fasizmus a központi államhatalomban és a t?le ered? morális irányításban hisz. Gyökerei egészen Platónig vezethet?k vissza, aki szerint az ideális államforma az utópisztikus állam élén álló filozófus király. A fasizmus szigorú hierarchiát követ, ehhez kapcsolódóan militarista is. Az állandó cselekvést, a tevékenységet hirdeti a semmittev?, nihilista létezéssel szemben. A fasizmus ugyan a kommunizmussal szemben született, de a marxizmusra, illetve a hegeli politikafilozófiára és más progresszív gondolatokra épül. Kiáltványát, doktrínáit Benito Mussolini alkotta meg, aki szerint az egyén az akaratát alá kell hogy rendelje az államnak. Ha a terminológiát történelmileg, érzelem- és ideológiamentesen vizsgáljuk, akkor a „fasiszta” szó egész konkrétan a Mussolini által létrehozott és irányított olasz államot és társadalmi berendezkedést jelenti.

Sokáig Mussolini lelkes követ?i közé tartoztak Woodrow Wilson és Franklin Delano Roosevelt, az els?, illetve a második világháborút megnyer?, baloldali amerikai elnökök és kormányaik tagjai. A fasizmus tehát a legkevésbé sem egy jobboldali ideológia. Minden oldalról merít ideológiákat, vonz híveket.

Érdekesség, hogy a nyolcvanas években nem csak Ronald Reagan republikánus elnök mondta, hogy ha a fasizmus egyszer hódító útra indul Amerikában, akkor a liberalizmus képében fog megjelenni. Hanem a

konzervativizmussal a legkevésbé sem vádolható híres komikus, George Carlin is így vélekedett. „Ha a fasizmus Amerikába jön, nem barna-fekete ingekben jön majd. Hanem Nike cip?kben és mosolygó arcos pólókban. Németország elvesztette a második világháborút. A fasizmus megnyerte.”

Valóban, a fasiszta ideológia kiválóan becsomagolható, és megetethet? a tömegekkel. Amikor a rend?röknek, fociválogatottaknak és általában a fehéreknek kötelez? letérdelniük a BLM-mozgalom el?tt, ellenkez? esetben megbüntetik ?ket, amikor egy multicég alkalmazottainak kötelez? kivonulni a pride-ra, ellenkez? esetben kirúgják ?ket, vagy amikor politikusoktól követelik ugyanezt, ellenkez? esetben fasisztának bélyegzik ?ket, na, épp az maga a fasizmus.

A mai, modern fasizmus egyik f? jellemz?je épp az, hogy másokat nevez fasisztának. Mindenki mást, aki nem ?, aki nem az ? ideológiáját követi. Ez valóban fasizmus.

És akkor érdemes egy gondolat erejéig a nácizmusról, a nácikról is beszélni.

Míg Mussolini Olaszországa fasiszta volt, addig Hitler Németországa náci. Ami a nazionalsozialist, azaz nemzeti szocialista rövidítése. Tekinthet? a fasizmus egyik fajtájának, vagy inkább extrém változatának is. De vannak szignifikáns különbségek. A fasiszták elégedettek voltak a társadalmi osztályok fennálló rendjével, ami eleve kész struktúrát biztosított az állam számára. A különböz? etnikumokkal, vallásokkal sem volt bajuk, amennyiben ezek képvisel?i lojális állampolgárokként betagozódtak az államba, és „végezték a dolgukat”. Az államot egyfajta „él? szuperlénynek” tekintették, amely más államokkal szemben harcol a korlátos er?forrásokért, és ebben a harcban az er?sebb kutya elve érvényesül, így a háború nemhogy megengedett, hanem nemes cselekedet, amiben minden állampolgárnak részt kell vennie.

A nácik ezzel szemben a fajt tartották egyfajta szuperorganizmusnak, amely még az államnál is magasabb szint?. A fels?bbrend?, er?sebb fajoknak, az árjáknak joga elpusztítani, bekebelezni az alacsonyabb rend?eket. A fasisztákkal szemben a nácik a fennálló rendet, a társadalmi osztályokat akadálynak tekintették. A burzsoá, kapitalista társadalom idejétmúlt ereklyéjének. Osztály nélküli társadalomra akarták cserélni. Pont mint a kommunisták. (És mint a mai amerikai és nyugat-európai egyetemisták. Akik el akarják venni a gazdagok vagyonát, ki akarják irtani Izraelt és a zsidókat.)

Az eredeti, klasszikus liberálisok épp a fasisztákkal, nácikkal szemben akarták megvédeni a személyes szabadságjogokat, korlátozni az állam, pláne a nemzett?l és a népt?l független, bürokratikus, szupranacionális állam hatalmát. Kifejezetten a nemzetállamban és az állampolgárokra semmilyen mesterséges ideológiát nem er?ltet? hatalomgyakorlásban hittek.

A klasszikus liberálisokat ma így nevezik: konzervatívok.

A nácikkal kapcsolatban érdemes még felhozni Robert C. Castel meghatározását, amit részletesen is kifejtett abban a beszélgetésben, amit a Jeszenszky-kaland YouTube-csatornán folytattam vele. Az ukrán konfliktus kapcsán mondta el, hogy minden társadalom 10-20 százaléka náci. Ez nem jelent jobboldaliságot, baloldalon is vannak nácik, s?t valójában a kommunisták is abszolút azok. Merthogy a nácik önmagukat (nem személy szerint, hanem etnikai-faji hovatartozás alapján) és ideológiájukat fels?bbrend?nek tartják, és ennek tükrében a másokkal szembeni er?szakot, s?t a mások, a „nem ?k” fizikai megsemmisítését nemhogy elfogadhatónak, hanem kifejezetten kívánatosnak tartják.

Az ukrán nacionalisták tehát valóban nevezhet?k nácinak. Ukrajnát homogén ukrán nemzetállammá akarják tenni, beolvasztani a területükön él? kisebbségeket. És aki közülük ezt nem fogadja el, azt fizikailag likvidálni. Mint például azokat az orosz nemzetiség?eket, akikre rágyújtották 2014-ben az odesszai színházat.

Ami természetesen nem azt jelenti, hogy Oroszország ne követett volna el súlyos atrocitásokat, akár korábban, a Szovjetunió égisze alatt egész Kelet-Európával, mostanság pedig Ukrajnával szemben. S?t, maga a háború az atrocitás, amit akkor is Oroszország kezdett, ha b?ségesen lehet találni geopolitikai indokokat arra, hogy miért kényszerült erre.

De ett?l még ennek a háborúnak – ha hajlandók vagyunk objektíven nézni – orosz részr?l nincs fasiszta vagy náci eleme. Nem akarják kiirtani, leigázni, megsemmisíteni az ukránokat. Semmilyen orosz fels?bbrend?séget nem hirdetnek.

Akkor hát az egyébként kommunista Szovjetunió jogutód államát, Oroszországot irányító, például Ukrajna esetében kifejezetten fasizmusról és nácitlanításról beszél? Putyin hogyan lehet fasiszta? Mi alapján hasonlítják nyugaton ?t Hitlerhez, országát pedig a náci Németországhoz? Ezt a második részben, két hét múlva részletezzük majd, miután a fentiekben igyekeztünk a tisztelt olvasók számára világossá és egyértelm?vé tenni, mit is jelent az, ha valaki fasiszta vagy náci. Addig is, még véletlenül se hagyják, hogy a baloldaliak ezzel a stigmával illessék önöket!

(Folytatjuk)

www.magyarnemzet.hu

Ajánló